

धवः

धवल

धाता

पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्मणो कदाचन ।
 एतद् एतन्वा मित्रौ वा विवाहौ पूर्वोच्यते ।
 गान्धर्वो राक्षसश्चैव धर्मो चन्द्रस्य तौ स्मृतौ ॥”
 धर्षः, पुं, (धर्षयति । धृष् + भावे घञ् ।)
 प्रागल्भ्यम् । (यथा, महाभारते ११।१८।७ ।
 “यद्येष द्वापद् धर्षाद्वाप्यत्र नास्त्वयं चापजात् ।
 प्रस्थितो धनुरायन्तु वायंतां साधु मागमत् ॥”)
 अमर्षः । शक्तिवन्धनम् । संहतिः । हिंसा ।
 इति धवधातोर्भावेऽलप्रत्ययेन साधुः ॥
 धर्षकः, पुं, (धृष्णोति प्रगल्भो भवतीति ।
 धृष् + क्तुल ।) ऋटः । इति शब्दरत्नावली ॥
 (अभिभवकर्त्तरि, चि । यथा, हरिवंशे १।५३।२४ ।
 “विधायं सर्वे यत्नानां ममैते यद्दधर्षकाः ॥”)
 धर्षकारिणी, स्त्री, (धर्षं कुलदूषणं करोतीति ।
 क्ष + षिणि + ङीप् ।) दूषिता कन्या । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 धर्षणं, स्त्री, (धृष् + क्तुट् ।) परिभवः । (यथा,
 महाभारते १।२३।१६ ।
 “सर्वमन्यत् परिहृतं धर्षणं महीपतेः ॥”)
 रतिः । इति मेदिनी । खे, ५४ । धर्षशब्दाद्यो-
 ष्यञ् ॥
 धर्षणिः, स्त्री, (कर्षतीति । क्ष + “क्षधरादेश
 धः ।” उर्बा । २।१०५ । इति ष्यनिः आदेश
 धः ।) कन्यका । दृषणः । इति संक्षिप्तवारी-
 षादितिः ॥
 धर्षणी, स्त्री, (धर्षणि + क्तदिकारादिति वा
 ङीष् ।) धर्षिणी । अघती । इत्यमरटीकायां
 भरतः ॥
 धर्षिणी, स्त्री, (धर्षति हिनस्ति कुलमिति ।
 धृष् + षिणि + ङीप् ।) पुंश्ली । इत्यमरः ।
 २।६।१० ॥
 धर्षितं, स्त्री, (धृष्यतेऽनेनेति । धृष् + क्तः ।)
 रतिः । मैत्रुणम् । इति त्रिकाश्रयः ॥ (धृष् +
 कर्मणि क्तः ।) सतधर्षणे, चि । (अभिभूतः ।
 यथा, महाभारते ३।५५।१५ ।
 “आसनेभ्यः सतुपेतुस्तोत्रवा तस्य धर्षिताः ॥”)
 धर्षिता, स्त्री, (धृष्यतेऽधौ । धृष् + क्तः । टाप् ।)
 अघती । इति शब्दरत्नावली ॥
 धवलः, पुं, (दधातीति । धा + डः । घं धारकं
 लक्षति उत्क्षिपतीति । लक्ष उत्क्षेपे + अच् ।
 कण्टकान्तितादस्य ऽयात्वम् ।) दृक्कण्टक-
 टणः । इति शब्दचक्रिका ॥ धलार्थाद्ङा इति
 भाषा ॥
 धव, इ ब्रजे । इति कविकण्ठम् । (भर्-परं-
 सर्क-रुट् ।) इ, धन्यते । ब्रजो गतिः । इति
 दुर्गादासः ॥
 धवः, पुं, (ध्रुवोति धवतीति वा । ध्रु मू वा +
 अच् ।) पतिः । (यथा, हरिवंशे भविष्ण-
 यज्वेणि । १। ४५ ।
 “मा विदाह च हरेः प्रोक्ता तस्या ईशो यतो
 भवान् ।
 तस्याः साधवनामाधि धवः सामोति शब्दितः ॥”)

नरः । इत्यमरः । ३।३३।२०५ ॥ (यथा,—
 पञ्चतन्त्रे । २।१०६ ।
 “शौचविशिष्टयाप्यस्ति किञ्चित् कार्यं कश्चि-
 [कृटा ।
 निर्धनेन धवेनेह न तु किञ्चित् प्रयोजनम् ॥”)
 धूर्तः । इति मेदिनी । वे, १३ ॥ खनामखात्-
 टणः । (यथा, महाभारते १।६६।१५ ।
 “विष्वाकंखदिराकीर्णं कपित्थधवसङ्कलम् ॥”)
 ततपर्यायः । धुरधरः २ प्राकटाखः ३ । इति
 रत्नमाला । दृढतरः ४ गौरः ५ कषायः ६
 मधुरलक्ष् ७ सुखदृढः ८ पाकुरः ९ धवजः
 १० पाकुरः ११ । अस्य गुणाः । कषायत्वम् ।
 कटुत्वम् । कषानिक्ताश्लक्षम् । पित्तप्रकोपक-
 त्वम् । रुच्यत्वम् । दीपनत्वम् । अत्यन्तं शीत-
 त्वम् । प्रमेहाश्रूपाकुरपित्तकषापहत्वम् । मधु-
 रत्वम् । तुवरत्वम् । तिक्तत्वम् । तन्नामगुणाः-
 “धवो घटो गन्धितः स्थिरो धौरो धुरधरः ।
 धवः शीतप्रमेहाश्रूपाकुरपित्तकषापहः ॥
 मधुरसुवरस्तस्य फलञ्च मधुरं मनाक् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 तत्पलं ईषन्धुरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (ध्रु कल्पने + “ऋदोरप् ।” ३।३।५७ । इति
 भावे अच् । कल्पनम् ।)
 धवलः, पुं, (धावतीति । धाव ञ् जवन्टोः +
 “धावतेर्वाङ्कुलकात् इत्सत्वञ् ।” १।१०८ ।
 इत्यञ्जलदत्तोक्ता कणः इत्सञ्च ।) धवदृष्टः ।
 चीनकपूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ राग-
 विशेषः । भरतमते हिन्दोलरागस्याष्टमपुत्रः ।
 इति सङ्गीतशास्त्रम् ॥ दृष्टश्रेष्ठः । युक्तः ।
 सुन्दरः, चि । इत्युवादिशेषः ॥ श्वेतगुणयुक्ते,
 चि । इत्यमरः । १।५।१३ ॥ (यथा, आर्या-
 लम्पसत्त्वम् । ३०६ । [पिहित्वाः ॥”)
 “धवलनखलप्य दुर्बलमकलितनेपथ्यमलक-
 श्वेतमरिचे, स्त्री । इति राजनिर्घण्टः ॥
 धवलपक्षः, पुं, (धवली युक्ता पक्षी यस्य ।) हंसः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (धवलः युक्तः पक्षः ।)
 युक्तपक्षः । (युक्तपक्षविशिष्टः, चि । यथा, माघे ।
 “धवलपक्षविहङ्गमज्जितः ॥”)
 धवलपाटली, स्त्री, (धवला पाटली ।) सित-
 पाटलिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
 धवलवृत्तिका, स्त्री, (धवला वृत्तिका ।) खटिनी ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 धवलयावनालः, पुं, (धवली यावनालः ।) याव-
 नालविशेषः । ततपर्यायः । पाकुरः २ तार-
 तकुलः ३ नचत्रकान्तिविसारः ४ टणः ५
 मौक्तिकतकुलः ६ । अस्य गुणाः । गौज्जत्वम् ।
 बल्यत्वम् । दृष्यत्वम् । रूच्यप्रदत्वम् । मध्यात्मम् ।
 त्रिवेदाश्रय्युक्तब्रह्मनाश्लक्षम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 धवला, स्त्री, (धावतीति । धाव + कलः इत्सञ्च ।
 अतुदात्ताभावात् न ङीष् ।) युक्ता गौः ।
 इत्यमरः । २।६।६७ ॥

धवली, स्त्री, (धवल + गौरादित्वात् ङीष् ।)
 युक्ता गौः । इत्यमरः । २।६।६७ ॥
 धवलोत्पलं, स्त्री, (धवलसुत्पलम् ।) कुसुदम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 धवायकः, पुं, (ध्रुनाति कल्पयति दृष्टादीर्णोति ।
 ध्रु + “आयको लूधुश्लिन्धिधान्यः ।” उर्बां
 ३।२३ । इति आयकः ।) वायुः । इत्युवादि-
 कोषः ॥
 धविचं, स्त्री, (ध्रुवतेऽनेनेति । ध्रु + “अर्षिलूधु-
 खखनसहपर इचः ।” ३।२।१८४ । इति
 इचः ।) ऋगचर्मरचितयजनम् । इत्यमरः ।
 २।७।२३ ॥
 धा, डु ञ लि धारणे । पुटौ । दाने । इति कवि-
 कण्ठम् ॥ (क्वा-उभं-सर्क-अनिट् ।) डु, हिन्नि-
 मम् । ञ लि, दधाति धत्ते । धारणं धरत्वम् ।
 दाने, दियता विहितं त्वयायवेति किराते
 विहितं दत्तमित्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 धाः, पुं, (दधातीति । धा + क्तिप् ।) ब्रह्मा ।
 धारकः । इति मेदिनी । धे, १ ॥ दृष्ट्यातिः ।
 इत्युवादिशेषः ॥
 धाकः, पुं, (दधातीति । धा + “क्षधाधारादि-
 कलिभ्यः कः ।” उर्बां ३।४० । इति कः ।)
 दृष्टः । आहारः । इत्युवादिशेषः ॥ अन्नम् ।
 क्षमः । इति संक्षिप्तवारी उवादिशेषः ॥
 (आधारः । इत्यञ्जलदत्तः ॥)
 धाटी, स्त्री, शत्रुसम्मुखगमनम् । तत्पार्यायः ।
 प्रपातः २ अश्ववस्त्रः ३ अन्धाघादनम् ४ ।
 इति हेमचन्द्रः । ३।४६४ ॥
 धायकः, पुं, (दधातीति । धा + “आयको लूधु-
 श्लिन्धिधान्यः ।” उर्बां ३।२३ । इति
 आयकः ।) दीनारभागः । इत्युवादिशेषः ॥
 धातकी, स्त्री, (धातुं करोतीति । धा + तत्करो-
 तीति ङिच् । टिणीपः । ततः कुन् । ततः
 पिप्यस्यादित्वात् ङीष् ।) पुष्यविशेषः । धा-
 पुन् इति भाषा । तत्पार्यायः । वङ्गिपुष्यी २
 ताम्रपुष्यी ३ धवली ४ अयिज्वाला ५ सुभिचा
 ६ पार्वती ७ बहुपुष्यिका ८ कुसुदा ९ वीधु-
 पुष्यी १० कुञ्जरा ११ मद्यवासिनी १२ गुच्छ-
 पुष्यी १३ संधपुष्यी १४ रोध्रपुष्यी १५ तीव्र-
 ज्वाला १६ वङ्गिशिखा १७ मद्यपुष्या १८ ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ धाटपुष्यी १९ धातुपुष्यी
 २० धाटपुष्यिका २१ धात्री २२ धातुपुष्यिका
 २३ । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्या गुणाः ।
 कटुत्वम् । उष्णत्वम् । मदकारित्वम् । विष-
 प्रवाहिकातिवारविषप्रेषणश्लक्ष्णम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ शीतत्वम् । रक्तपित्तनाशि-
 त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
 धाता, [ऋ] पुं, (दधातीति । धा + ङच् ।)
 ब्रह्मा । इत्यमरः । १।१।१७ ॥ (यथा,
 रघुः । १० । ४३ ।
 “धातारं तपसा प्रीतं ययाचे स हि राक्षसः ।
 देवात् सर्गादवधत्वं मर्त्यान्वास्यापराङ्मुखः ॥”)